

80 jaar bevrijd / Gedenkwaardige bevrijdingslunch

Stichting Maatvast organiseerde op 5 mei in alle dorpshuizen van de Haarlemmermeer de Bevrijdingslunch. Lenie Vreeburg en Wendy Baartman (beheerder) ontvingen in het sfeervol aangeklede dorpshuis Marijke ca 50 Burgerveners.

Wethouder Marja Ruigrok opende de lunch met een korte toespraak. Op het grote scherm waren beelden te zien uit de oorlogsperiode, o.a. bollen eten en de vrolijke bevolking na de bevrijding.

De aanwezigen hoorden het verhaal van de beschietingen tussen verzetstrijders en Duitse soldaten op de Leimuiderdijk. Op 5 mei 1945 werden **3 Nederlanders gedood** bij deze confrontatie. Hun namen staan op het monument op de grens van Burgerveen / Rijsenhout.

Bij de dodenherdenking in Leimuiden sprak de kleindochter van de op 24 februari 1945 gesneuvelde **Antoon de Vos**. De toen 28 jarige Antoon fietste naar een familieverjaardag in Burgerveen. Op dat moment bombardeerden de geallieerden een verdacht schip in de Ringvaart. Antoon zocht dekking, maar werd in zijn hart geraakt door scherven. Hij liet zijn vrouw en jong kind (moeder van de spreker). De tekst van de kleindochter van Antoon werd tijdens de lunch voorgelezen: **opdat men nooit vergeet**.

In een videoverslag sprak de kleinzoon van de familie Boogaard. Op de boerderij van de familie Boogaard hebben gedurende de oorlog ca **300 onderduikers** geschuild. Een politiecontrole op illegaal vlees werd de familie fataal. Een groep schuilende kinderen heeft de oorlog overleefd.

Weinig mensen hielden het droog tijdens de toespraak van Marry van Steeg -Troost uit Nieuw-Vennep. Zij heeft de oorlog als jong kind meegemaakt en ze vertelde over de impact die dat nog steeds heeft. Kogelgaten in de schuur, na een vuurgevecht en de continue spanning van wat komen zou. Marry vertelde ook dat zij als onbevangen kind buiten speelde en op zoek ging naar avontuur.

Het meest emotionele moment was aan het einde van de oorlog, toen een duitse soldaat binnenkwam en vroeg of hij de baby mocht vasthouden. Iedereen bang, maar de tranen stonden in zijn ogen, net als bij de aanwezigen van deze gedenkwaardige lunch.

Dank aan Maatvast en de spontane vrijwillig helpende handjes voor het mogelijk maken van dit samenzijn.